

BÁCSMEGYEI FÜGGETLENSÉG

A BÁCS-BODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 10 kor., féltre 5 kor., negyedévre 3 kor. — Néptanítók részére: Egész évre 8 kor., féltre 4 kor. — Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Dr. Jovánovits József.

Laptulajdonos a „Zombori Függetlenségi Párt.”

Főmunkatárs:

Dr. Kiss Dezső.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz. hová a lapot illető közlemények és az előfizetések küldendők. — Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma: 76.

A főispán és a törvényhatósági bizottságok többsége.

Mikor a nemzet féltett, roppant kincsének a békői lehullottak, a mult megbizhatatlan elemei elvonultak az örök homályba s a felvonulás napjait éltük, a bizonyos feladatok teljesítésére szövetkezett pártok vezető férfiakból alakult koalíciós kormány azokat a férfiakat ültette a főispáni székekbe, akiket a nemzeti ellentállásban kifejtett kitartó, odaadó, fáradhatatlan tevékenységük, erejük, politikai karakterik és emberi kvalitásaik folytán leginkább tartottak méltó társaknak kormányzati működésük alapját képező politikai intencióknak a vármegyékben való keresztülvitelére.

Olyan erős lelkű férfiakra bízta a vármegye kormányzatát, akik nem fognak letérni arról az utról, amelyen a nemzet nagy céljai megközelítése végett azon békeegyezmény feltételeit kell ratifikálni, melyre a nemzet összessége adta a maga szankcióját.

Főispáni szervezetünk értelmében a főispánok működési irányának és szellemének alkalmazkodnia kell az őket kinevező kormány törekvéseihez és akaratához.

Hazánk és nemzetünk érdekeivel és ősi alkotmányunkkal állna ellentétben, hogy ha a törvényhatóság egy olyan kormány bizalmasával szemben, amelynek léte a nemzet igaz érdeklében gyökeredzik, amely feltétlenül képviseli a nemzeti akaratot, amely egy a nemzettel, — ellentétbe helyezkednek.

Alkotmányunk sarkalatos alapelvebe, kardinális pontjába ütközik az olyan felfogás, amely odaköti magát ahhoz a naiv hithez, hogy ha a törvényhatóság az olyan kormány előterjesztésére kinevezett főispánnak, — aki önfeláldozó hazafiságot, törvényeinkhez való tántoríthatatlan ragaszkodást, hűséget, az alkotmányosságnak tiszteletét, tisztaságot kapott és hozott magával, bizalmatlanságot szavaz, hát annak a főispánnak mennie kell.

Különösnek tartom ezt attól a laptól, annak a vezetőitől, akik mindenkor respektálták a királyi kinevezést, a főispánt a kormány bizalmi

férfiának tekintették mindenkor, állásának megvédése s biztosítása végett előhozták még a szentesített törvények semmibevevésének soha többé nem várt s a multak rémületes fegyvertárából elővonszolt számos sötét eszközét is.

Különösnek tartom, hogy az alkotmányosság tiszta elvének alkalmazására azok hivatkoznak, akik akkor, amikor a nemzet palládiuma, alkotmánya komoly veszedelemben forgott, mikor a legtöbben a politikai campagne szövevényes utvesztőjében tanácstalannul, irány nélkül tapogatództak, az alkotmány integritásáért nemesak hogy nem szálltak sikra, hanem maguktartásával azt a rendszert erősítették, amely alkotmányunkat megtámadta, a törvény uralmába vetett hitet megingatta.

Akkor ez a lap nem ismerte el még azt sem, hogy a törvényhatóságok hiven betöltsék törvényhatósági életüknek azt az alkotmányvédő hivatását, melyet önkormányzati szervezetük a szigorú törvényesség korlátain belül megenged és követel.

Akkor csak arra hivatkoztak, hogy a törvényesség minden feltétel nélkülözhető főispánra is szüksége van a törvényhatóságnak, mert hiszen törvény szerint a törvényhatóságok önkormányzati jogukat csakis a főispán felügyeleti, rendeleti, fegyelmi és szervezési jogköre alatt gyakorolhatják, miután a törvényhatóságok által közvetített állami feladatok végrehajtása csak a főispán útján áradhat szét, le egész a végrehajtást fogantató közegekig.

És abban az imparlamentáris korszakban Önök küzdöttek az ellen, hogy a törvényhatóság annak a kormánynak a bizalmasától — mely a nemzetnek provokált döntése dacára, sőt a törvényes formák között kifejezett parlamenti bizalmatlansági nyilatkozat után is nemesak helyén maradt, hanem a nemzet akarata, céljai és eszközei fölött is rendelkezni kívánt — megtagadja a törvényhatósági illetve önkormányzati segélyt és közreműködést abban a hatáskörben, melyet önkormányzati szervezete a törvényhatóság egész közönségének biztosít.

És nagy az én csodálkozásom

a miatt, hogy azt akarja elhitetni a közvéleménnyel ezen az elenyésző, törpe minoritásban, levegőben lógó párt, — amelynek ma már a nemzet sorsának intézésében sem most, sem a jövőben soha része nem lehet — hogy az ő nagylelkűségétől függ, hogy egy olyan főispán, akit nem a jóbarátok szűk köre, nem az érdektársak önző csoportja, hanem a vármegye egész népének bizalma s szeretete vesz körül, állásából eltávozzék-e vagy nem?

Vagy talán annyira naivak lennének, hogy azt higgyék, hogy azok a 67-esek, akik az 1867-iki kiegyezési törvényeket továbbra is főnn kívánják tartani velük együttesen, vállvetve, parallel akarnak működni. Ne fessenek maguknak ábrándképeket. A függetlenségi párttal fusionált 67-es alap hívei hazafias politikát kívánnak követni, amelyet a régi szabadelvűpárt 30 éves fennállása alatt nélkülözött. Az Ausztriával és a realunióban a dinasztiaival fennálló évszázados kapesokat erős erkölcsi tartalommal, nemzeti érzéssel töltik meg, programjuk egy helyesebb, függetlenebb, szabadabb nemzeti irány megvalósítására irányul.

És most, amikor a közelmúlt tanulságai ezeknek a 67-eseknek még élénk emlékezetében állanak, mikor az egységes magyar nemzeti állam kiépítésének nagy és nehéz munkája előtt áll, akkor ezen koalizált 67-es pártoknak az érdeke, létének fennmaradásának föltétele megköveteli, eredményeket csak úgy érhet el, ha megszakít minden összeköttetést azokkal, akiknek kifelé gyöngé és megalkuvó politikája miatt vonaglott a nemzeti ügy, azzal a pártrendszerrel, amely a lejtő legfenekére jutott.

Azok a 67-esek, akik az alkotmányosság védelmezése mellett ernyedetlen kitartással erős segédkezet nyújtottak a nemzeti eszme megvalósításának kivívásában, s a nemzeti akarat érvényesítésében, nem akarnak visszaesni a régi álomba, a régi tespedésbe, annak az álkormányzatnak élvezetébe, amelyről jól mondotta Andrássy gróf, hogy ugylátszik nálunk a nemzeti akarat teljeseése ahhoz van kötve, hogy a nemzet megnyu-

FENNÁLL 1824. ÉV ÓTA.

Husvéth István

műfestődjé és kémiai tisztító intézete Zomborban.

282-50-27

Elfogad uri, női és gyermekruhákat
TISZTÍTÁSRA ÉS FESTÉSRE
a legolcsóbb árak mellett.

godják mindenben, amit a felsőbb hatalom reá diktált, hanem az alkotmány védelmében elért győzelmének a hatását abban akarja látni, hogy a nemzet abban annyira megerősödjék, hogy többé semmiféle hatalom se legyen képes az ő törvényes és kitaratóan képviselt akaratának ellentállni.

És még egyre akarom a cikk általam különben egyénileg tisztelt illusztris írójának a figyelmét felhívni.

A politikai élet forgását és változását figyelemmel kísérve észrevehette, hogy a magyar politika kezd kigyógyulni a jelszavak betegségéből.

Az a politikai mixtum kompositum, amit most koalíciónak hívunk, legfényesebb bizonyítéka ennek.

Az orthodox hatvanhetesek egész sereg elvi kérdésben deferálnak a negyvennyolcasoknak, s e befolyás alatt javítják régi orthodox közjogi felfogásukat. A 67-es alapon állva lassan és fokozatosan törekednek a 48-as program egyes pontjainak kivívására.

A kitűzött cél és elérésének akadályai között kompromittálva, a nemzeti ideál lebeg szemek előtt, s e felé folytonosan lépésről-lépésre haladnak előre.

A nemzeti áramlatból táplálkozó ötnegyed évig tartó ádáz küzdelem, a nemzet tiltakozó lelkiismerete vitte őket erre az utra, amelyről többé Önökhöz nincs többé visszatérés.

A közvélemény altatására káprázatos szölamok és ámitások azok, amelyeket e cikk körmönfontan úgy akar feltüntetni, hogy a vármegyében a numerusok küzdelme folya. Nevetéses ez a régi iotta-harcnak — a „homouision“ és „homoiusion“ között — a felkeltésére való törekvés, mert ehhez a régi keresztyén háboruszkodáshoz a koalizált pártok e vármegyében nem kaphatók. A hazafias 67-esek nem teszik meg Önöknek ezt a szívességet, nem adják oda magukat cirkulusaiknak, nem avat-

koznak az Önök kisedjátékukba, mert előttük sokkal magasztosabb célok lebegnek, a politikai bölcsesség alapföltételeit és követelményeit szem előtt tartva, finom gyakorlati tapintatossággal becsületesen és őszinte törekvéssel segíteni a függetlenségi főispánnak megvalósítani azon ideálokat, melyeket állami függetlenségünk biztosításához fűzünk.

A kötelességérzet, a szorgalom, a munka, a kitartás akaraterejének jelszavával még az Önök gyöngye törekvése idején is megóvni a vármegye nyugodt, békés fejlődését, s előmozdítani erősödését ott, ahol lehet.

A főispánnak pedig pártatlan igazságérzetével, a vármegye minden népét egyenlően illető szeretetével, s ezzel párosult tántoríthatatlan jellemével s ragyogó hazafias erélyével sikerülni fog önök közül is sokakat az alá a zászló alá vonzani, amelyre a hazafias meggyőződés van írva.

Ami pedig a függetlenségi pártot illeti, az ébren fog örködni afölött, hogy a főispán a törvényhatóság autonómiáját ne gyöngíthesse, hogy azt a maga hatalmi erejével fel ne döntse addig is, míg intézményesen nem működünk közre a tekintetben s oly irányban, hogy jövőben teljességgel kizárként legyen tekinthető az, hogy törvényeink által nyújtott oly rendkívüli felhatalmazások, melyek alkotmányunk szelleme szerint csakis az országgyűlésnek teelős, parlamentáris alapokon nyugvó kormány által kivételes esetekben lennének igénybe vehetők, hogy azok — ne adja az Ég — politikai és jogi felelősségben szükkölködő ügyvivők által a nemzet ellen alkalmaztassanak.

Hogy a törvényhatóságok az alkotmánynak és törvényeknek méltó őrei, örökerejű bástyái legyenek, hogy megszűnjék a központi hatalom erőszakos kiterjesztésére törekvő irányzat, mely a vármegye és társadalom gyen-

gitésével csak önmagát látszott erősíteni, míg évről-évre gyengült a nemzet.

A zombori függetlenségi párt is mulhatatlanul szükségesnek látja az 1886. évi XXI. t. c. 64. és 65. §§-ainak módosítását, mert fejlett jogviszonyok közt valóban türhettelen az, hogy a végrehajtó hatalom ily rendkívüli felhatalmazás igénybevételére törvényes alapot találhasson s ezáltal önálló jogi fenmaradásunkat kockáztassa.

Vármegyei háziipari kiállítás.

A Bács-Bodrog Vármegyei Tulipán Háziipari Szövetség központi választmánya folyó hó 15-én Fernbach Károlyné öméltósága elnöklésével ülést tartott. A választmány a jelentéseket tudomásul véve, a titkári jelentéssel kapcsolatban köszönetet szavazott a Zombori Takarékpénztárnak és Agrár Takarékpénztárnak 300—300 koronás adományukért.

A szövetség mérlege kedvező képet mutat. Rövid fennállása alatt 5463-70 koronát vett be és 4980-44 koronát adott ki; a készpénzmaradvány eszerint 483-26 korona s ehhez járul még 3083 korona vagyonérték. Örömmel konstatáljuk, hogy a kiadások legmagasabb teteleit a munkaanyag ára (2360-27 kor.), a munkadíjak (948-93 kor.) és a mesternek fizetése (1167-76 kor.) teszik.

Zabik László igazgató jelentéséből a Szövetség életrealóságára ismerünk. Van árukészlet, mely bőven fedezi a mester fizetését. Csak esirkeborító van 1000 darab. Munkások is oly szép számmal jelentkeznek, hogy a téli hónapra az állandó foglalkoztatás biztosítottnak tekinthető. A szövetségnek van nemes és vad füzvessző-telepe, úgy hogy mindenféle fajta vesszőmunkát végezethet a műhelyben. Az áruértékesítés a nagy kereslet folytán minden fennakadás nélkül folyik s a tárgyalások folynak megrendelésre való dolgozás tárgyában.

Nemesak benn erősödik a szövetség, hanem kifelé is terjeszkedik. A múlt év végén megalakult a szövetség adai fiókja s céljainak előmozdítására már sikerült Szil-

Árny és fényképek.

— A „Bácsmezei Függetlenség“ eredeti tarcája. —
Írta: **Del Toro.**

Huszar vagyok, kedves babám,
Az is maradok.
Kökönysemű dolmányomon
Aranyomb ragyog.
Uccu peng a sarkantyú,
Semmi gondom, semmi bá,
Csak úgy vigadok.

Hát igen szép nóta. Kivált mikor a huszár sarkantyújával pengeti hozzá a zenét, táncoló paripáján. Nincs az a magyar lány, aki ilyenkor le tudná venni szeméit a nyalka huszárról. Nézi, nézi, addig nézi, míg nem egészen a szívébe véste a legény képét. Ezt nagyon jól tudja a huszár is, mert ő az Isten legszebb katonája. Azért is, mikor bemasirozik a városba vagy a faluba, hol szép asszonyok, szép leányok nyitnak előtte diadal- kaput, sarkantyuba kapja a lovát, ráimádkozik egypár „huszármatyánkot“, úgy hogy a német császár is égdörgésnek vélné, aztán diadalittasan tekint a ragyogó asszonyszemekbe, az örömtől kipirult lányarcokba és esendesen mormolja a bajusza alatt:

— Most már nekem áll a világ!

Hát bizony ez így van, akárhogy szé-

pítjük is a dolgot. Példa rá az alábbi eset, mely ha megese, akkor igaz, ha pedig nem esett meg, akkor mese.

Egyik tiszaparti városka határában tartotta a tizedik huszárezred egyszer, régen, az őszi gyakorlatait. A városka nemesak arról volt nevezetes, hogy valamikor török- koponyákon táncolt az aranyfiataltsága, hanem a sok szép lányairól is. Egy huszárezredet elszállásolni van olyan nehéz dolog, mint egy házsártos anyóst elhallgattatni. Sőt még a kormányozható léghajót is könnyebb föltalálni. Szegénynek, gazdagnak egyaránt jut itt a huszárokból. Sokszor több is, mint kellene.

Goldstein Salamon három szép lánya mellé is jutott egy délceg huszárcapitány. Hogy három nem juthatott, az elég szomorúságot okozott a szegény lányoknak. De hát arról senki se tehet, hogy a jó Isten kevesebb huszárcapitányt teremtett, mint lányokat. A huszárcapitány azonban igen jól érezte magát a három virágszál között. Az egyik kék szemével a nefelejtsre, a másik aranyfürtével a nyíló tearózsára, a harmadik meg hófehér arcával a liliumra emlékeztette min-

dig. Hát kell-e szebb élet, mint mikor valaki virágos kertben járhat és minden órájának leszakaszthatja a virágját!

Nem!

A huszárcapitány életének is azok voltak a legszebb napjai, melyeket a Goldstein lányok körében töltött. Nem is fukarkodott azzal, hogy szebbnél-szebb ajándékokkal meg ne lepje a kedveskedő „virágokat.“ De mert nem volt Körmöcön aranybányája, pénzt pedig kellett teremteni, mert a pénz beszél, a kutya meg csak ugat, hát Salamon papához folyamodott egynéhány hosszú váltóval. Goldstein Salamon, kinek virágzó üzlete volt a városkában, s ki a lányai végett maga is mindig kedvében járt az udvarias hadfinak, szívesen „pártfogásába“ vette a deli huszárcapitányt és bőven ontotta neki a bankókat, uzsorakamatokra.

— Hiszen megtérül ez kamatostul — mondogatta magában — ha feleségül veszi az egyiket: három közül a szebbiket.

Hát persze, hogy meg!

Azonban a huszárcapitánytól olyan távol állott a házasság gondolata, mint Makó Jeruzsálemtől. Ő csak a legényéletet imádtá,

veszter-estét is rendezett. A magyarkanizsai fiók megalakításának előmunkálatai is annyira előrehaladtak, hogy megalakulása csak idő kérdése.

A jelentések tudomásulvétele után behatározott eszmecsere folyt a vármegyei háziipari kiállításról.

A választmány a tanácskozás eredményeképpen elhatározta, hogy a szövetség a szolgabírói hivatalok útján felhívást intéz a községi jegyzőkhöz mindazoknak összeírása iránt, kik a háziiparnak valamely fajával foglalkoznak s kiállítani hajlandók; hasonló felhívásban keresi meg a gazdasági egyesületet, melynek égisze alatt 25 háziipari szövetkezet működik. Ha a beérkező jelentések kedvezőek, a kiállítást a vármegyétől kérendő helyiségekben husvét hétfőjén nyitja meg.

A kiállítási költségekhez való hozzájárulásra pedig felkéri a vármegyét, Zombor sz. kir. város törvényhatóságát, a földmivelés- és kereskedelmi minisztériumot és a szegedi ipar- és kereskedelmi kamarát.

A felhívás, melyet a községi jegyzőkhöz, a sz. kir. városok törvényhatóságaihoz és a Bács-Bodrogmezei Gazdasági Egyesülethez intéznek, szó szerint így hangzik:

A Bács-Bodrog Vármegyei Tulipán Háziipari Szövetség, részben, hogy eddig elért eredményeiről beszámoljon, részben, hogy az eddig elért sikerek a jövőre buzdításul szolgáljanak, székhelyén, Zomborban, folyó év április hó elején *Vármegyei Háziipari Kiállítást* rendez. A kiállításba bevonja az összes, a megye területén már működő háziipari szövetkezeteket, de bevonja az egyeseket is, akik a *háziiparnak* bármely fajtájával: (fonás, szövés, himzés, fafaragás, vessző-, nád- és gyékényfonás, stb.) foglalkoznak.

A szorosan vett háziipari készítményeken kívül lesz a kiállításnak olyan osztálya is, amelyben a *műkedvelők* állítják ki készítményeiket (női kézimunka, műhimzés, bársony-, bőr- és faégetés, rajzok, festmények, fényképek stb.)

Ezen kiállítás azonban célját csak úgy éri el, ha képét nyújtja a vármegye háziiparának és a műkedvelők munkásságának. Hogy ez lehetővé tétessék, felkérjük igen tisztelt címet, hogy ebben nekünk segítségünkre lenni sziveskedjék.

Felkérjük, hogy a mellékelt iv kitöltésével bennünket értesíteni sziveskedjék, kik azok, akik a községben a háziiparnak vala-

mely ágával foglalkoznak, vagy műkedvelésből rajzolnak, festenek, fényképeznek, művészi kézimunkát készítenek.

A kitöltött iverk folyó évi február hó 5-ig a Szövetség titkárához (Krump Vilmos felső keresk. isk. tanár, Zombor) küldendők. Zombor, 1908. jan. 15.

Hazafias üdvözlettel

Fernbach Károlyné, *Krump Vilmos,*
elnök. titkár.

Az adóhivatali tisztviselők nagygyűlése.

Az adóhivatali tisztviselők is felemelték jajsavukat és memorandumban fordultak a kormányhoz helyzetük javítása érdekében. Ily nagyarányú mozgalom még nem egyesítette a sérelmeik orvoslását kereső adóhivatali tisztviselőket és hisszük, hogy most sikerülni fog nekik kívánságaik teljesítéséhez eljutni.

Az országos értekezletet a szervezőbizottság már teljesen elkészítette és azt Budapesten ma tartják meg. A gyűlésre 200 adóhivatali tisztviselő jelentkezett és ugyanannyian fogják magukat megbízó-level útján képviseltetni.

A zombori m. kir. adóhivatal tisztviselői közül az országos értekezleten *Kovács Imre, Ispánovits Ádám, Gulyás József, May Mátyás* és *Bárdos Ármin* adóhivatali tisztviselők vesznek részt.

A nagygyűlés délután 3 órakor a vármegyei háza dísztermében lesz megtartva. Főbb pontjai: az országos egyesület megalakulásának kimondása; a memorandum végleges szövegezése. Küldöttségileg keresik fel Wekerle miniszterelnököt, Batthyány Tivadar grófot, az állami tisztviselők országos kongresszusának elnökét.

A memorandum részletesen felsorolja az adóhivatali tisztviselők sérelmeit és azt kívánja, hogy:

az összes létszámból 2% a VII. fizetési osztályba (41 állás), 18% a VIII. fizetési osztályba (367), 30% a IX. fizetési osztályba (612 állás), 30% a X. fizetési osztályba (612 állás), 20% a XI. fizetési osztályba (408 állás), még az 1908. évi költségvetés keretébe soroztassék be. Rendeletileg kéri kimondani, hogy:

helyhez kötve csak a VII. fizetési osztályba sorozott pénztárnoki és a VIII. fizetési

osztályba sorozott ellenőri állások legyenek;

pályázat útján pedig csak a IX. fizetési osztályba sorozott pénztárnoki, a X. fizetési osztályba sorozott ellenőri és XI. fizetési osztályba sorozott adóhivatali állások töltesse be. Ellenben a VIII. fizetési oszt. pénztárnoki, a IX. fizetési oszt. ellenőri és IX. és X. fizetési oszt. adóhivatali segédi állások pályázat mellőzésével, tekintet nélkül az állomáshelyre, üresedés esetén a rangban első azon tisztviselővel töltendő be, akik felegyelmileg az előléptetés megvonására elítélve nincsen. A fizetéstelen gyakornoki állások megszüntetésével az adóhivatali gyakornokok 1908. évi január elsejétől 800 K segélydíjban részesíttessenek.

H I R E K.

Főispáni titkár mint lapszerkesztő.

Ezen a címen a „Bácsmezei” c. — el kell ismernem mint politikai ellenfélnek is, ügyesen szerkesztett — lapban egy cikk jelent meg rólam, amelynek elismerő kijelentéseit — amire ugyan érdemesnek nem tartom magamat — megköszönöm, tévedését pedig el kell oszlatnom.

Azt állítja ugyanis, hogy a főispáni titkári állás összeférhetetlen egy politikai lap szerkesztésével. A cikk írója valószínűleg az állami tisztviselőkre fennálló tiltó rendelkezésre gondol. Ebből a szempontból igaz van. A miniszteri fogalmazási tisztviselőkre azonban egy más rendelkezés vonatkozik. Ugyanis az 1896. évi 1196. P. M. sz. intézkedéssel közrebocsájtott s zsinormértékül szolgáló szolgálati szabályok 78. §-a a min. fog. tisztviselőkre csak oly mellékfoglalkozások üzését tiltja, amely alapos okot szolgáltatathatna arra, hogy a tisztviselőre nézve az elfoglaltság látszatának a gyanuja felmerülhessen, amely idejét hivatali kötetmei pontos teljesítésének rovására venné igénybe, amely a tisztességgel általában, vagy a tisztviselő által elfoglalt hivatali állás külső tekintélyével meg nem egyeztethető.

Maga a cikk írója sem gondolja, hogy ha én egy „chronique scandaleuse”-től jó

mely tele van szabadsággal és szerelemmel, de a fényes kardját nem akarta láncokkal feleserélni, ha mindjárt nehéz aranyból lettek volna is azok a láncszemek kovácsolva. Ő csak félig tartott Petőfivel. Azt mondta:

— „Szabadság, szerelem, e kettő kell nekem!” . . .

És csak szerelmeskedett.

Mikor az öreg Salamon látta, hogy a váltók rohamosan szaporodnak, a gyakorlat vége pedig veszedelmesen közeledik, de a huszárkapitány ajka azért éppen nem nyílik komoly szóra, nagy dologra határozta el magát. Azt mondta:

— Egy gondolat bánt engemet, váltók romjain halni meg! — és felszólította nyomban a kapitányt, hogy fizessen.

A kapitány — bár üres volt a zsebje — éppen jó kedvében lévén, nagyot csörtetett a kardjával és azt mondta:

— Kedves Salamon bá', ebéd után fizetek, csak hozza be a váltókat a szobámba.

De ugyanakkor egy briliáns gondolata is támadt. Valódi bravuros huszárgondolat.

Goldstein Salamont örömeiben majd a guta ütötte meg. Arra nem számított, hogy ilyen hamar a veszendőnek hitt pénzéhez jut.

A kapitány éppen ebéd utáni „sziesztát” tartott, mikor az öreg Goldstein nagy alázatosan belépett hozzá és letett az asztalra egy csomó papírost.

— Tessék helyet foglalni, úgy, mint otthon — mondta a kapitány.

— Nü, hát nem vagyok én itthon? — kérdezte meglepetve Salamon.

— Most az én szobámban van.

— Igaz, de . . .

— Semmi magyarázat — vágott a szávaiba a kapitány, aztán fölnyalabolta a vál-

tókat, összetépte és odaadta a bámuló Goldsteinnak.

— Mit csináljak velük? — kérdezte hüledezve Salamon bá'.

A kapitány kihuzta a kardját, suhintott egyet a levegőben és azt mondta katonás rövidséggel:

— Egye meg!

— Mit?

— Ezt a papírost.

— Nem lehet.

— Muszaj! — dörögte a kapitány.

— Ha muszaj, megpróbálom — mondta az öreg, mert látta, hogy kelepécebe került és egy galacsint nagynehezen le is nyelt, bár a szemei úgy kidülledtek az erőlködéstől, mint a sivatagbeli oroszláné, mikor zsákmány után leselkedik.

— Tovább, tovább! — nógatta a kapitány.

ÓRIÁSI MARÓNI

5 kgr. csomag 3 kor. 40

o fil. bérmentve. o

Kapható:

Ifj. Heindhofer Róbert
Zombor.

izlése létere irtózó sajtó szerény munkása vagyok, akkor a fentemlített rendelkezésekbe ütközöm.

Higye el nekem a cikkíró, hogy bennem is él az alkotmányos érzék, a rigorózus törvénytisztelet, nagyon jól tudom mi a kötelességem, mit kell tennem, s mitől kell tartózkodnom.

Dr. Kiss Dezső.

Kinevezés. Fernbach Károly főispán Petrovits Milivoj és Kiss Mátyás vármegyei árvaszéki fogalmazókat tiszteletbeli ülnökökké nevezte ki.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Gradiš Vitomir zombori lakost díjtalan számgyakornokká nevezte ki a zombori pénzügyigazgatósághoz.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Uhlmann Kamilo újvidéki törvényszéki joggyakornokot a titeli járásbíróvához aljegyzővé nevezte ki.

Áthelyezés. Fernbach Károly főispán dr. Krutelik Dániel szolgabírókat az óbecsei járási szolgabíróskágról további szolgálattételre a palánkai szolgabírói hivatalhoz helyezte át.

Főispánunk a közlekedési tanácsban. A hivatalos lap legutóbbi száma hozza az országos közlekedési tanács teljes ülésének és a tarifabizottság tagjainak névsorát. A vármegyei gazdasági egyesületek tagjai sorából kinevezett tagok között van Fernbach Károly vármegyei főispánja is.

Uj díjas joggyakornok. A szegedi kir. ítélőtábla elnöke G e b e l l Dániel palánkai kir. járásbíróskágról díjtalan joggyakornokot díjas joggyakornokká nevezte ki.

Orvosválasztás. A Kunbaján üresedésben volt közsegi orvosi állásra — mint tudósítónk jelenté — a képviselőtestület f. hó 14-én Koller Oszkár tb. főszolgabíró vezetésével egyhangúlag dr. Lévai Samu perbeteli (Komárom m.) körorvost választotta meg.

Eljegyzés. Ifj. Gergurov Milán vármegyei árvaszéki fogalmazó eljegyezte Dvornák Olgát Zomborban. Gratulálunk.

A városi tisztviselők drágasági pótléka. Pénteken délelőtt leérkezett a városhoz a belügyminiszter leirata, mellyel tudatja, hogy jóváhagyta a közgyűlés ama határozatát, amellyel a városi tisztviselők részére drágasági pótlékokat szavazott meg. A tanács rögtön rendkívül ülést tartott és folyósította a tisztviselők és városi alkalmazottak drágasági pótlékát.

— Nem lehetne, kapitány ur, ezt naponként rátaiban elfogyasztani? — esdekelt a vén róka.

— Én csak veszek, de nem adok rátaikra! — mondta kemény hangon a kapitány és megint akkorát suhintott kardjával a levegőben, hogy az öreg Salamon szeméi is szákrát hánytak tőle.

A szepegő uzsorás látta, hogy nincs menekvése, hát nagy kinok közt nyelte le a „drága gombócokat”. Mikor az utolsó papirgaluska is eltűnt Goldstein Salamon szájában, a kapitány olyan barátságosan rázta meg Salamon bá' kezét, hogy az halála napjáig se felejtette el ezt a kézsorítást és katonás gavallérosággal csak ennyit mondott:

— Köszönöm, kvittek vagyunk!

Goldstein Salamon, mikor már kívül volt a küszöbön, még egyszer visszafordult, aztán olyan „barátságos arcot” vágott, mintha egy fotografáló masina előtt állott volna és így szólott:

— Ez ugyan drága kurizálás volt, de azért adok én a kapitány urnak máskor is pénzt váltóra, csak hogy akkor a váltókat írassa maceszra.

Követendő példa. Kelemen Béla főispán átiratot intézett Csongrád vármegye alispánjához, valamint Szeged város polgármesteréhez, hogy március hó 15-én teljes hivatali szünetet rendeljenek el. A hatóságok a tárgyalások megtartását mellőzzék és az isteni tiszteleten a vármegye és a város összes tisztviselői jelenjenek meg.

Szabad Lyceum. Hegedűs József, a helybeli alkoholelleses egyesület tagja ma d. u. 5 órakor a városháza nagytermében előadást tart az alkoholizmusról 45 vetített képpel.

Bíróválasztás. Kishegyesen az elhunyt Szőke Rudolf bíró helyébe Tóth Pált választották meg közsegi bíróvá.

Köszönetnyilvánítás. Mindazok, akik felejthetetlen jó ferjem, illetve sógorom lesújtó halála folytán szívesek voltak részvételükkel felkeresni, fogadják mély köszönetemet. Zombor, 1908. január 17. Ö z v. L i n e z i n g e r Gyuláné és ifj. C h o r u s Gyula.

A zentai Kossuth-híd. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter a következő levelet intézte Zentához: Zenta rendezett tanácsu város közönségének. A város polgármesterének f. évi november hó 29-én 23039. sz. a. kelt felterjesztéséből örömmel vettem tudomásul, hogy a képviselőtestület a folyó évi február 22-én tartott rendkívüli közgyűlésben 239. sz. a. hozott határozatával hazánk történelmi nagy alakjai emlékezetének megőrzése érdekében egyebek közt kimondta, hogy az épülő Tiszahíd Kossuth-hídnak fog nevezetnii, tanujelét adván ezzel is igaz, hazafias érzésének és ama helyes fel fogásnak, hogy a nagy hazafiak emlékezetének ébrentartására minden alkalmat fel kell használni. Egyben értesitem a közönséget, hogy a hídon levő emléktáblák felírásának megállapításánál gondoskodni fogok arról, hogy a táblákon a híd neve is fel legyen tüntetve. Budapest, 1907. december 29-én, Kossuth s. k.

Plébánosválasztás. Zentáról írják, hogy az ottani szerb plébánosi állásra e hó 14-én egyhangúlag P r e k a j s z k i Milos adminisztrátort választották meg.

A zombori kath. legényegylet ma tartja évi rendes közgyűlését, melyen az évi jelentéseket terjesztik elő s a tisztújítást tartják meg.

Polgári leányiskola építése Zentán. A tervbe vett új állami polgári leányiskola ügyében a miniszter legutóbb leiratot intézett Zenta városhoz, hogy jelölje ki az emelendő épület számára a szükséges telket, mert az építkezést még ez év folyamán meg akarják kezdeni.

Szerencsétlenség. Végzetes szerencsétlenség érte Beregen Grgrin Jován gazda embert. Kocsiját jól megrakta trágyával és azzal kihajtatott a földekre. Utközben, amint a töltésen hajtott, felborult a kocsis oly szerencsétlenül, hogy a boldogtalan ember a kocsis terhe alá került, amely alól sehogyan sem szabadult ki. Estefelé ment arra két nádvágó ember. Azok látták a felborult kocsit. Rosszat sejtve, széthányták a trágyát és alatta holtan, megfulladva találták Grgrint.

Lopás és öngyilkossági kísérlet. Ott György esávolji züllő félben levő ács, kitől felesége nagyfokú iszákossága miatt elváltan él, e hó 14-én anyósa, Pothoczky Mária baba szekrényéből 200 koronát elemelt. A gyanu tüstént reá irányult, amennyiben a különben munkakerülő ember a koreszmában dözsölt s 50 koronást váltva fizetett. A rendőrök bebiséérték. Ott beismerte a lopást és egy örízetlen pillanatban a közsegháza udvarán késével a nyakát bemetszette. Életbenmaradásához alapos remény van.

Uj hitközségi elnök. A sziváci izr. hitközség Berger Józsefet választotta meg elnökévé.

Fizetéseképtelenségek. Bröder Márk verbászi nagykereskedő fizetéseképtelen lett. A passzívák 180.000 koronára rúgnak. — Politzer Manó esonoplyai kereskedő fizetéseképtelenséget jelentett be.

Eltűnt. Trebusz Miklós kishegyesi lakos pekmaster folyó hó 12-én hazulról eltávozott és nem tért vissza. A családja valószínűnek tartja, hogy öngyilkos lett.

Közgyűlés. A zombori iparoskör 1908. évi január hó 26-án (vasárnap) délelőtt 10 órakor a kör helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a kör tagjait ezuton tisztelettel meghívja.

Világlátott csavargó. Bajáról írják: A csendőrségnek tudomására jutott, hogy egy helybeli lakosnál bejelentés nélkül külföldi egyén lakik. Az idegent elővezették és nyomozni kezdtek kiléte után. Az előállított egyén előbb azt állította, hogy Óbudán született és Elbert József a neve és mint esecsemő került ki Oroszországba. Innét, mint egész kis gyermek Berlinbe került, ahol egy öreg kékitő házaló vette oltalma alá. Hét éves koráig csavargott az öreg kékitőssel. Ekkor az öreg eladta egy vándor cirkusz truppnak. Két évi kóborlás után megszökött a trupptól Antwerpenbe. Innét hosszú kóborlás után Zürichbe került, ahol egy vasuti szolga fogadta fiául. Nyugtalan vére azonban innét is elűzte. Miután fél Európát bebarangolta, eljött Magyarországra, itt minden városban megfordult és majdnem mindenütt hosszabb-rövidebb ideig be volt csukva csavargásért és tiltott koldulásért. Tavaly Bajára ment, itt a Dunahídnál dolgozott és lopott. A büntetés elől Belgrádba szökött, ahol a török konzulnál szolga lett. De itt is lopott és visszajött Bajára. Utóbbi vallomását odamódosította, hogy nem Óbudán, hanem Szt. Péterváron született és egy előkelő orosz operaénekesnő törvénytelen fia. Beszél teljesen folyékonyan magyarul, németül, olaszul, franciául, oroszul és szerbül. A csendőrség a rejtélyes idegen ellen a nyomozást tovább folytatja.

INNEN — ONNAN.

Szintársulatunk nemes ambícióval törekszik kielégíteni a közönség igényeit. Egy-két előadás kivételével ki is érdemelte a közönség és a helyi sajtó elismerését. Csupán amiatt lehet szó gáncsolódásról, hogy az idei szini szezonban az operette-előadások dominálnak, színművet, drámát, avagy vigjátékokat elleiben csak helyel-közzel, izelítőül kaptunk. Az igazgató tulságosan igénybe veszi az operette-erőket, a társulat drámai és vigjátéki erői pedig nagyrítján kerülnek a lámpák elé. És ha igen, akkor sem nekik való szerepben. Így esik meg aztán, hogy társulatunk egyik-másik tagja, mint Gáthyné Dulich Mariska is, aki pedig kedves temperamentumával már rég behizelegte magát a közönség kegyeibe, csak elvétve jut képességeinek megfelelő szerephez. Hogy mi ennek az oka, nem tudjuk. Beszélnek azonban holmi intrikákról, amelyek a kulisszák mögött folynak le és a társulat néhány tagjának lejárátását célozzák. Ha ez igaz, ugy érthetővé válik, hogy miért kellett megcsömörtenünk a sok operette előadástól. Van azonban nekünk ugynevezett színügyi bizottságunk is, amelynek kötelessége lett volna megakadályozni ezt a kicsinyes színházi kulisszamanővert. Mert a mi jószágos, áldozatkész publikumunk nem érdemelte meg, hogy a trükk keresztülvitele az ő bőrere menjen.

Nemesak a régi jó időkben, de a közelmultban is bőséges alkalma volt minden leánynak arra, hogy a háztartás és a ház körüli gazdálkodás tudományát az édes anya utmutatásai alapján elsajátíthassa. Ma, a közös konyhák világában erre nagyon kevés leánynak van alkalma; férjhez megy anélkül, hogy sejtelve volna a házi gazdálkodás vezetésének vagy el hanyagolásának következményeiről. A legelembb háztartási eszközöket sem ismeri; a nyársat cilinder tisztitónak, a „spékelőtűt” fogvájó-

nak, a csipővasat cipőhúzóknak, a főzőkanalat aprófának nézi. A „háromlábú“ már a mamák közül is kevesen ismerik. Azoknak a családoknak, akik a közös konyha áldásaiban részesülhetnek, célravezető volna, ha annak keretében leányaik részére „főzéstanfolyamot“ rendeznének be. Ezzel módot nyújthatnának, hogy majdan férjhezmenendő leányaik kedveseiknek — szükség esetén — ingyenségeit kielégíthetik. Mert: „sok boldogtalan házaséletnek a gyomor az indító oka.“ Ezen életrevaló gyomortámogató eszmét melegen ajánljuk a közös konyha vezetőségének figyelmébe.

FARSANG.

Január 19.: A szabadkai katolikus kör bálja a katolikus kör saját helyiségeiben.

Január 19.: A szabadkai általános ipartestületi dalárda tánevigalma a Pest-szálló termeiben.

Január 25.: Az ó- és újverbácsi kereskedők és iparosok egyesületének mulatsága.

Január 25.: A bajai kereskedő ifjak hangversenye.

Január 25.: A szabadkai függetlenségi kör bálja a Pest-szálló összes termeiben.

Január 26.: A kishegyési önkéntes tűzoltóegylet tánevmulatsága.

Február 2.: A zombori szerb tanító- és tanítónőképző intézet növendékei által rendezendő Szent-Száva beszeda a városi színházban.

Február 8.: A zombori iparos dalárda dalestélye a városi színházban.

Február 8.: Az I. újvidéki nőegylet jelmezes bálja Mayer vígadótermében.

Február 15.: A zombori könyvnyomdászok tánevmulatsággal egybekötött színi előadása a városi színházban.

Február 15.: A hódási olvasókör álarcos bálja.

Február 15.: A szabadkai szerb nőegylet és dalárda beszédje a Pest-szállóban.

Március 2.: A Kaszinó Egyesületi Dalárda alapszabályszerű bohóc-estélye.

Álarcos bál Hódáságon. Folyó évi február-hó 15-én a Hódási Társaskör saját helyiségeiben nagyszabású álarcos bált rendez. A mulatság iránt megyszerte nagy az érdeklődés. A védnökséget Szemző Károly járási főszolgabíró vállalta magára. A mulatság zártkörű lesz, a meghívók — melyek szétküldését a napokban kezdi meg a rendezőség — kívánatra igazolásul felmutatandók.

Hangverseny Baján. A bajai kereskedő ifjak január 25-én Kiss József, a nemrég jubilált jeles költő tiszteletére hangversenyt és bált rendeznek, amelyen az ünnepelt költő is jelen lesz.

A szerb beszeda. A szabadkai szerb nőegylet és a szerb dalárda ez idén együtt rendezik a farsangi mulatságot, a beszédét. A szerb beszeda február 15-én lesz a Pest-szálló nagytermében.

Dalestély Topolyán. A topolyai Otthonkör és kaszinó e hó 11-én a Magos-féle szálló nagytermében hangversenyt rendezett. A hangversenyen közreműködött a szabadkai dal-egyesület Lányi Ernő vezetésével. Az estélyen Prokecz Kálmánné az elhunyt országos hírnév zeneszerző Gaal Ferenc ötödik rapszodiáját bámulatos technikával adta elő. Budánovits Mariska Lányi két műdalát adta elő mély érzéssel. Milassin Andor gyönyörű bariton hangjával szintén Lányi „Palicsi tóvirágok“ című nótáiból adott elő néhányat. A jelenvolt közönség Lányit nagy ovációkban részesítette. Az előadás után tánc volt.

A kishegyési önkéntes tűzoltó egylet 1908. január hó 26-án a nagyvendéglő összes termeiben, a hiányzó felszerelések beszerzésére zártkörű tánevmulatságot rendez. Belépő díj személyenként 60 fillér.

Estély a magyar olvasókörben. Szombaton fényes estély volt a magyar olvasókörben. Az estélyt az aranyifjuság lelkes tagjai rendezték. Hivatalos volt arra városunk sok előkelő családja. A pompásan összeállított menu, jókedv, kitűnő borok, sziporkázó pezsgő, pompás cigányzene, reggelig tartó tánc volt a sikerült mulatság szignaturája. A rendezőség magyaros gavalérsággal teljesítette tisztét és mindent elkövetett, hogy a vendégek jól érezzék magukat. Igyekeztek sikerült is, mert akik ott voltak, a legkellemesebb estéik közé sorozták ezt a mulatságot.

A jelenvolt hölgyek névsora a következő: Asszonyok: Fernbach Károlyné, Popp Györgyné, Mihailovits Kornelné, dr. Zákó Istvánné (Zenta), özv. Fernbach Antalné, Alföldy Gedeonné, Karácson Gyuláné, Szemző Istvánné, özv. Rudits Mihályné, Szemző Károlyné, Koczkar Zsigmondné, Preszly Jánosné, dr. Csernyus Pálné, dr. Gaál Istvánné, Scherer Rezsóné, Kozma Lászlóné, dr. Bruck Árminné, Tarczay Istvánné, dr. Strasser Lajosné, dr. Jovánovits Józsefné, dr. Molnár Károlyné, Baky Elekné, Scultéty Ferencné, Popovits Aurelné, özv. Csihás Benőné, dr. Falcione Árpádné, Sztankovits Györgyné.

Leányok: Alföldy Flóra, Szakáll Margit, Fernbach Zsuzsa, Zákó Olga (Zenta), Karácson Olga, Karácson Margit, Koczkar Adrienne, Koczkar Jenny, Koczkar Alice, Preszly Nelly, Jovánovits Leona, Lallossevit Tetuska, Csihás Erzsébet, Csihás Lussy.

Kaliko-estély. A „Tulipánszövetség Magyar Védő Egyesület Leányszakosztálya“ folyó évi február hónapban az Elefánt-szálló összes termeiben „kaliko-estélyt“ rendez. Visszaemlékezve a „Leányszakosztály“ eddigi mulatságaira, a „kaliko-estély“-nek előre is a legfényesebb sikert jósolhatjuk. A rendezést — a Leányszakosztály felkérésére — városunk aranyifjusága vállalta magára, ami a legnagyobb biztositék arra, hogy táncosokban hiány nem lesz. A „kaliko-estély“-ről még bővebben szólunk.

SZINÉSZET.

Heti műsor:

Vasárnap délután: **A harang**, énekes legenda.

Este: **Csibészkirály**, operette.

Hétfő: **Hálás utókor**, színmű.

Kedd: **az olasz opera-társaság fellépésével Traviata**, opera.

Szerda: **az olasz opera-társaság fellépésével Trobadour**, opera.

Csütörtök: **az olasz opera-társaság fellépésével Rigoletto**, opera.

Szerda, január 15.

Szinte fárasztóan unalmas és vontatott előadásban került színre Fényes Samu csupa étellel és elevelességgel telt kedves vigjátéka. **A csöppség.** Sem a rendezés, sem az összjáték nem tudta kifejezésre juttatni a darabban végig romló könyved kedvességét. Révész Ilonka (A csöppség) ebben a szerepében, fellevésünk ellenére nem tudott tökéleteset adni. Tagadhatatlanul nagyon sok igyekezettel játszott, de a vérbeli operett — szubrett nem tudta magát alárendelni az ad hoc naivanak. Az ő művészetének tág tere az operettekben van: ott szeretjük őt látni, ott tud bennünket kedvességével, sikeres mozdulataival magával ragadni. Az ő sikerei nem szorultak a maiakhoz hasonló próbálkozásokra. Nem is őt okoljuk, hanem, mint már legutóbbi számunkban is kifejezést adtunk annak — és remélhetőleg utoljára — az el nem fogadható okokon alapuló szereposztást. Az előadásban résztvettek, több törekvéssel, mint sikerrel Jászay (Márta), Csol-

nakosy (Dengelegi), Gózon Béla (Ambró), Heltai (Lenci) és Kárpáthy (Jutka). Határozottan sikerült és kifogástalan alakítás volt a Breznai Anna Sára asszonya. — 6.

Csütörtök, január 16.

Molnár Ferenc pompás bohózata, **A doktor ur** csaknem telt házat vonzott. Az előadásnak nagy sikere volt, amiből főreszt jutott Jászay Olgának (Sárkányne) és G. Dulich Mariskának (Lenke), akik elragadó temperamentummal játszották meg szerepüket. A férfi szereplők közül Heltai (Puzsér) vált ki, akinek játékát ismételtén kitűnő derűség kísérte. A két Gózon, Solymosy, Csolnakosy és Breznay Anna szintén megállták helyüket. (1.)

Péntek, január 17.

A szezon legjobb operette-előadásai közé sorozható **A cornevillei harangok** minden ízében sikerült, szép előadása. Kaposy (Serpolette) a már igen sokszor megdicsért énekével, Csanádi (Germain) pedig, ki rendkívül bájos szöke baba volt, eleven játékkal és kedves hangjával emelkedett ki. Mesteri alakítást produkált Polgár Károly (Gáspár), különösen a második felvonásbeli jelenetében, amikor is játéka oly magas színvonalon állott, hogy az nem egy vidéki színpadnak, hanem bármelyik fővárosi színháznak is határozottan büszkeségére válnék. A sikerült előadásban nagy része van Gáthy-nak (Henry Marquis) ügyes játékkal és erőteljes, öblös baritonjával, valamint Gózon Gyulának (Greniső) pompásan sikerült, kedves alakításával és szép énekszámokkal. Kisebbszerepét igen jól játszta meg a Heltait helyettesített Remete (Biró).

A titkár ur azonban lehetne már annyi figyelemmel a közönség iránt, hogy helyes színlapot adjon ki: nem kerül ám az olyan nagy fáradságba. Mert mégsem járja, hogy a színlap után majdnem állandóan lehetetlen eligazodni. A mai színlappal is csak akkora hiba esett meg, hogy Germaint lefejtette róla, ellenben a még gyengélkedő Harasztit szerepelteti. — 6.

Olasz opera-társaság vendégjátéka. Színtársulatunk fáradhatlan igazgatója, Polgár Károly, csak hogy a közönség szeretetét és ragaszkodását mindjobban kiérdemelje, nagy anyagi áldozatok árán szerződtette három előadásra a kiváló hírnévnek örvendő olasz opera-társaságot, amelynek tagjai: *Mária Frezzi* k. a., a turini kir. operaház, *Sofia Parisotto* k. a., a milánói Scala-színház, *Amadeo Rossi* ur, a római Constanstz-színház, *Vincenzo Pastorelli* ur és *Antimo Natili* ur, a nápolyi San-Carlo-színház tagjai. E valóban fényes társaság Temesvár, Debrecen, Pozsony, Nagybecskerek és legutóbb Szabadka város közönségét gyönyörködtette magas színvonalon álló művészetével, mindenütt óriási sikereket aratva. Nálunk bérletszűnetben, mérsékelttel felemelt helyárral f. hó 21., 22. és 23-án lépnek fel, a Traviata, Troubadour és Rigoletto operákban.

Helyárok: Proscenium páholy 11 kor., a többi páholy 10 kor., támlásszék az első öt sorban 3 kor., körszék 2 kor. 40 fill.; — a többi helyárok a rendesek. Jegyek a mai naptól kezdve jegyezhetők elő a színházi pénztárnál. A bérlok jegyei az előadás napjának déli 12. órájáig tartatnak fent.

Felhívjuk a közönség figyelmét e nem minden nap kínálkozó igazi művész-estélyre, amelyeknek valóban művészi volta felől teljes garanciát nyújtanak az operatársaság által eddig már meglátogatott városok sajtóinak egyhangú meleg elismerései és szinte elragadtatással dicséret nyilatkozatai.

